

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. október 3.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ELFELEJTETT HITIGAZSÁGAINK 2. ÚJJÁSZÜLETÉS

Énekek: 167,1; 209; 355,4; 459

Lekció: Ez 36,22-36

Alapige: Jn 3,2-6

Imádkozzunk!

Édesatyánk, köszönjük, hogy hálaszót mondani jöhettünk ide a te hajlékodbba, mert már anyaölbén is volt ránk gondod, sőt még azelőtt, mielőtt az anyaméhben megformáltál. Köszönjük, hogy neked adhatunk minden dicsőséget, tisztességet, hálaadást és magasztalást. Méltó vagy erre. Hadd köszönjük meg, hogy ugyanolyan szeretettel figyelmeztetsz bennünket, a te népedet, mint akkor, Ezékielen keresztül tetted! Köszönjük, hogy szavad nem változott azóta sem. Úgy szólsz, ahogy régen te szóltál, és így fogsz beszélni minden időben. Szavadat nem a mi igényeinkhez vagy elvárásainkhoz igazítod, hanem az örökké megmarad, megáll, és rajta sem az idő, sem a korszellem nem vehet változást.

Ezért köszönjük neked, Urunk, hogy az ige igaz. Mi is így jöhettünk össze annak hallására, értésére, befogadására. Máshogy nem lehetséges ez, Urunk, hacsak Szentlelked által meg nem nyitod a mi fülünket, értelmünket, szívünket arra, hogy igazat adjunk neked, és ne csak halljuk az igét, hanem a szerint is próbáljunk meg élni, berendezni egész életvitelünket. Köszönjük, hogy megbocsátod Krisztusért a mi bűneinket. Nálad kész a bocsánat, aminek az lesz a következménye, hogy téged félünk és hálás szívvel követünk, mert elvetted rólunk bűneinknek terhét, és legfőképpen bűneink büntetését.

Kérünk téged azért, Urunk, hogy végy körül bennünket, szenteld meg a mi szívünket, gondolatainkat, érzéseinket most, hogy ne legyen semmi gát, kegyelmed mit ne törne át! Hadd bízza lelkünk rád magát, fogadj el Jézusunk!

Ámen.

Igehirdetés

Hallgassuk meg Isten igéjét, melynek alapján az ő üzenetét szeretném az ő Szentlelkét segítségül hívva és várva hirdetni. A János evangéliuma 3. fejezetéből olvasom az első hat verset: *„Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. Mondta néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é? Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől született, lélek az.”*

Kedves testvérek, folytatjuk azt a sorozatot, amit két hete elkezdtünk, így a reformáció ünnepére is készülve. Most ennek a sorozatnak a második részében azt fogjuk megnézni, hogy mit tanít nekünk a Szentírás az újjászületésről.

Nikodémus történetében sokan ismerjük Jézusnak ezt a megállapítását, hogy „szükség néktek újonnan születnetek”, mert ha valaki nem születik újjá, nem láthatja meg az Isten országát. Péter apostol pedig az 1. levelében boldogan nyugtázza, hogy azért lehetünk Isten gyermekei, mert „újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által”. Miért szükséges ez az újjászületés, amiről Jézus Krisztus beszélt, amely nemcsak Nikodémusra vonatkozott ott és akkor, hanem vonatkozik azóta, itt és most is mindenkire? Azért, mert azt a váltságot, melyet Krisztus halálához és érdeméhez kötött az Atya, át is kell adnia a bűnösnek, mely által az ilyen ember Krisztusnak és minden jótéteményének részese lesz.

Nikodémusról tudjuk a Szentírásból, hogy a Szanhedrin tagja, előkelő származású főember volt. Nemcsak tanulta a törvényt, hanem tanította is, Jézus maga mondja, hogy „te Izrael tanítója vagy”. De ez az ember, aki lehet, hogy az Ószövetség nagy részét tudta kívülről, a mennyei dolgok iránt tudatlan volt. A mennyeiek felől nagyfokú tudatlanságról tesz bizonyosságot, hiszen megkérdezi Jézustól, hogy mi módon születhet újjá az ember. „Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é újonnan?”

Nem újra születésről beszél nekünk a Szentírás, hanem újonnan születésről, és ez nagy különbség! Láthatjuk Nikodémus történetében, hogy az ember csak egy bizonyos határig juthat el, és amikor Jézus azt mondja, hogy szükség néktek újonnan születnetek, akkor tulajdonképpen arról beszél, hogy neki ezt a határt kellene átlépnie. Ezen a küszöbön kellene átlépnie ahhoz, hogy Isten országába lépjen, hogy megláthassa az Isten országát. Nikodémus az ő vallásosságával, vagy mondhatjuk így, hogy vallásával, a küszöbig el tud menni. Úgy, mint törvénytudó, mint törvényismerő, mint az Ószövetséget tudó ember, mint aki megbecsült tagja a társadalomnak, a vezetőségnek, benne van az elnökségben – ma így mondhatnánk: elnökségi tag –, mégis, hacsak Isten kegyelme át nem emeli ezen a küszöbön, akkor nem láthatja meg az Isten országát.

Hogy mi az újjászületés, arról felolvasom egy 18. századi kiváló, magyar református prédikátor megállapítását: „A Szentháromság azon kegyelembeli mun-

kája, melynek során a megromlott, bűneiben halott és magát feltámasztani képtelen ember újjá lesz, életre kel. Értelmét megvilágosítja, akaratát megszenteli, és az egész embert megváltoztatja. Erőt és képességet ad a Szentlélek arra, hogy ő az üdvösséget, azaz Jézus Krisztust minden ő jótéteményeivel együtt magáévá tehesse, megragadja, és a Jézus Krisztusban való hit által megigazítván, a megtérés és megszentelődés útján előbb menjen, hogy az üdvösséget tökéletesen elnyerje.” Helyesen hívják születésnek, újjászületésnek, új teremtésnek, új természetnek, mert a régi annyira megromlott – erről énekeltünk a 209. dicséretben –, hogy nem megjavítani kellett, hanem kicserélni.

Ha a mi háztartásunkban egy gép úgy elromlik, nem lehet, vagy nem érdemes megjavítani, arra azt fogja mondani a szerelő, hogy tessék újat venni! Azt ki kell cserélni! Jézus beszélt arról, hogy nem jó az újbort és a régi tömlőt keverni egymással. Nem jó a régi ruhára új foltot tenni, mert annak nem lesz semmi jó következménye.

Nikodémus történetéből négy dolgot tudunk meg. Az egyik az, hogy az újjászületés **szükséges**. Maga Jézus mondja, hogy „szükség néktek újonnan születnetek!” A másik, hogy ez az újjászületés **lehetséges**, hiszen Péter akkor nem mondaná, hogy minket is újjászült élő reménységre, hogyha ez lehetetlen lenne. Testvérek, Jézus nem kért olyat az embertől, ami lehetetlen lenne. A harmadik, hogy mi a **módja** ennek: „víztől és Lélektől”. És hogy mi lesz a **következménye**, arról itt is olvashatunk: míg az újjá nem született ember nem látja meg az Isten országát, az újjászületett ember pedig meg fogja látni Isten országát.

„Szükséges újjászületnetek”, azt jelenti ez, hogy Jézus Nikodémussal szemben nem kertelt, nem beszélt mellé, nem nyugtázta Nikodémus vallásos életét. Sokakkal beszélgetek, akik azt szeretnék, ha mi az ő vallásos életüket nyugtáznánk. Ilyeneket mondanak: tudok én imádkozni, szoktam én imádkozni otthon is... nem is folytatom, mert vég nélkül lehetne, amikor az ember dicséri a saját vallásos életét, vagy azt az áldott jó szívét, hogy ő mennyi minden jót tesz. Jézus Krisztus nem mondta Nikodémusnak: „Milyen jó farizeus vagy!” „Nagyon jó iskolákat végeztél!” „Tudod tanítani ezt másoknak, még tovább is adod!” Hanem Jézus azt mondta, hogy újjá kell születned! Jézus felfedi a valóságot, testvérek!

Az, hogy Jézus többes számban beszél, hogy szükség néktek újonnan születnetek, az azért van, mert Nikodémus is többes számot használ: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul.” Ha a görög, eredeti igealakot nézzük, akkor az, hogy „tudjuk”, azt jelenti, hogy „igen, mi többen ennek utánajártunk; ezt megvitattuk; ebben konszenzusra jutottunk; ezt képviseljük, hogy te Istentől jöttél tanítóul.” Ezért válaszol így Jézus is neki: akkor nektek kell újonnan születnetek, vagyis mindazoknak, akik tudják, hogy én Istentől jöttem tanítóul! Újonnan kell születnetek, mert tévedésben vagytok!

Jézus Krisztus nem tanítóul jött, hanem így mondja Isten igéje: „szabadítóul jöttem erre a világra”. Az más kérdés, hogy mellékesen még tanított is. Éppen ezért, azoknak is mondja Jézus, akik hasonlóképpen gondolkodtak, vagy akik ma is hasonlóképpen gondolkodnak vallás, hit, örökélet dolgában, üdvösség vagy váltság tekintetében. Akik másként gondolkodnak, mint ahogy azt Isten igéje elmondja, mint amit Jézus képvisel. Milyen jó, testvérek, hogy Jézus azt mondja: „szükséges!”

A másik, amit Jézus mond, amit kivehetünk a szavából, hogy lehetséges az újjászületés. Lehetséges, mert Jézus nem mondott és nem kívánt olyat az embertől, ami lehetetlen lenne. Eszembe jutott, hogy amikor az első gyermekünk született, akkor a feleségemnek kellett volna egy gyógyszer. Azt mondta az orvos már több napi vívódás után, miután már kipróbáltunk több gyógyszert, és nem használt, van egy esetleg, de azt nem tudom, meg tudjátok-e szerezni, mert azt már nem gyártják! Esetleg azt meg lehetne próbálni! Hát, mondtam neki: ha van egy az országban, azt fel fogjuk kutatni! Akkor egy kicsit elcsüggedtem: van valami, de lehet, hogy nem éred el! Van valami, ami segítene, de lehet, nem kapod meg!

Olyan jó, hogy amikor Jézus azt mondja: „szükség néktek újonnan születetek”, nem olyanról beszél, amit úgysem érhetünk el! Csak törekedjete rá, de most már nem kapható! „Most már ezt nem gyártják!” „Most már nincs ilyen!” Amikor Péter apostol ujjong, hogy „Áldott az Isten és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyja, aki... újonnan szült minket élő reménységre”, akkor azt olyan nagy közösségnek írja, akik újonnan születtek szerte ott, azon a vidéken, akik diaszpórában, szét-szórtságban éltek. Péter maga is azt mondja: oda számítom magamat én is, minket szült újjá. Jézus nem kér lehetetlent, és ez biztat bennünket, hogy mindez megtörténhet. Nikodémussal is megtörténhet, és ha Nikodémussal megtörténhet, akkor megtörténhet másokkal is!

A harmadik: a módja. Azt mondja az ige, hogy „víztől és Lélektől”. Ezen nagyon sokat szoktak elmélkedni az írásmagyarázók, hogy vajon mit jelenthet ez. Jézus miért használja ezt a képet, hogy víztől és Lélektől? Ezt a felolvasott lekciónak megérthetjük. Nikodémus számára úgy kellett beszélnie Jézusnak, amit Nikodémus értett. Jézus úgy beszélt az embereknek, amit értettek. Amikor a földművesekhez ment, akkor olyan példákat mondott, amit a földműves értett; amikor a halászokhoz beszélt, akkor olyan dolgokat mondott, ami a halászoknak nem volt kérdés, szakmába vágott.

Ezékiel így prófétált a könyvének 36. fejezetében a 25. versztől kezdődően: „És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket. És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimba járjatok, és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.”

Ezt Nikodémusnak tudnia kellett, hogy majd jön idő, amikor Isten meg fogja ígérni, hogy tiszta vizet hint az ő népére. Meg fog a népe mosódni, meg fog tisztulni ebben a vízben, és „... az én lelkemet adom belétek”. „Nikodémus semmi más nem kell tenned, csak gondold az ígére! Gondold arra, ami meg van írva, amit tanítasz!” Testvérek, láthatjuk, hogy ki az, aki ezt cselekszi: az Atya, akitől újonnan születünk. „Hintek reátok tiszta vizet” – mondja az Úr. „Adok néktek új szívet”, „elveszem a kőszívet”, „adok hússzívet.” „És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimba járjatok...”

Hát ki az, aki erre azt mondja, hogy az újjászületés nem az Istentől ered, nem az Atyától jön? Ezt támasztja alá a Ján 1,13: „akik nem vérből, sem a testnek akaratából, hanem Istentől születtek”. Vagy az 1Ján 5,1-2: „mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született” – mondja János, és ezt meg is fordíthatjuk: aki

Istentől született, az hiszi, hogy Jézus a Krisztus. Vagyis, akinek Megváltója Jézus Krisztus, az mindenképpen újonnan született, Istentől született. A mag az Isten beszéde, 1Pét 1,23: „nem romlandó magból, hanem romolthatatlanból születtünk újjá.” Ha a testi születésünk folytán Ádám fiainak hívattatunk, az újjászületés által Isten fiainak. A testi születés feljogosított bennünket arra, hogy Ádám fiai legyünk. De ami testtől született, test az, viszont aki újonnan született Istentől, az meg Isten gyermeke. Akik nem romlandó magból, hanem Istentől születtek.

Nagyon fontos ige ebben a témában a Tit 3,4-5. Figyeljük meg, hogy mit mond itt Pál apostol! „De mikor a mi megtartó Istenünknek jóvolta, és az emberekhez való szeretete megjelent, nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által...” Milyen szépen fogalmaz az apostol: nem a mi cselekedeteink szerint – sőt, annak ellenére –, hanem az ő irgalmasságából tartott meg! Ez az evangélium, testvérek, amikor valaki felfedezi, hogy igen, megjelent az Istennek irántunk való szeretete és jóvolta! Azért, mert ilyen ajánlással jött felénk, ilyen lehetőséget biztosított számunkra, hogy „ember, én, újjászüllek!” Ilyen ígéretet adott nekünk, és azt mondta, hogy elkezd bennünk a cselekvést. „Azt mivellem veletek...; azt fogom cselekedni bennetek...”, végig erről beszél az Isten igéje.

A Biblia szerint itt kezdődik az ember lelki élete. Azért nevezi a Biblia új életnek, újjászületésnek, mert éppen olyan, mint amikor egy csecsemő megszületik a világra. Amikor testtől születik valaki, az test marad, de olyan nagy csoda, ha valaki lélektől születik, és lelki ember, Isten gyermeke lesz! Azért is nevezi a Biblia új teremtésnek, mert annyira új természet jön létre, amely a réggel köszönőviszonyban sincs. Az apostol így tesz bizonyosságot róla: voltam s vagyok; voltatok s lettetek. Mindig elmondja a gyülekezeteknek, a hívőknek. Miért? Azért, mert el tudjuk mondani: halálban hevertem, és annak mi volt a jellemzője. Sok bizonyágtételnek kell erről szólnia: mi volt a régi, a halott lelki életemben, mi volt nekem a fontos, az értékes, és miután Krisztus újjá tett, mi az, ami újjá lett!

Krisztus újjá tett, valami pedig újjá lett az életemben. Íme, újjá lett minden! Más lett, máshogy látom, máshogy szemlélem. Máshogy élek, máshogy osztom be az időmet. A vasárnapomat másra használom. És sorolhatnám még, hogy mit mond erről Isten igéje. Az előbb említett prédikátor, az 1700-as években ezt mondta: „Testvérek, ha lehet mondani, ez még nagyobb dolog, mint a világ teremtése!” Egy kicsit elcsodálkoztam, hogy az újjáteremtésről ezt mondta ez a prédikátor, hogy „ha lehet mondani, ez még nagyobb dolog, mint a világ teremtése”. Figyeljétek, mivel indokolja! „Azért, mert a világ teremtéséhez nem kellett az Isten Fiának halála, a mi újjáteremtésünkhöz pedig kellett. Újjászült minket Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, mert meghalt és feltámadott.”

A másik ok, ami miatt azt mondja ez a prédikátor, hogy „nagyobb dolog”: mert a világ teremtésénél nem volt ellenkező természet, itt meg van. Isten úgy teremtette a világot, hogy nem volt semmi. Amikor Isten újjáteremti az embert, ott van valami. Azt mondja: ott a kőszív, amit először el kell venni. „Elveszem testetekből a kőszívet.” Ott az ellenállás. Éppen ezért mondja Isten ezt a csodát új teremtésnek. Ez a lelki élet olyan, mint a testi csecsemő élete. Legalábbis a kezdete az új teremtésnek. A csecsemő törékeny, gyenge, másokra szorul, hogy a szülő etesse,

ruházza, tisztába tegye, aztán később átalakul ez a gondoskodó szeretet, másféleképpen tudjuk kinyilvánítani.

Isten igéje azt mondja, hogy ilyen az újjászületett ember is. Növekednie kell a hitben, a reménységben, és a megszentelődés és megtérés által tápláltatnia kell, de vágyik is táplálkozni. Azt mondja az apostol: tejnek italával először, aztán már kemény eledel kellene nektek! Az egészen kicsi gyermek a megszületése után azonnal enni kér. Nagyon szeretem az állatos dokumentumfilmeket, és olyan csodálatos, amikor megszületik egy kis gazella vagy antilop, rögtön a születés után a földön feláll! A négy lábát alig tudja használni, de már keresi az anyjánál, hogy hol szophat. Senki nem mutatta meg neki, senki nem tanította, hogy hol kell keresni, de keresi, mert rögtön enni akar! Az életben maradáshoz muszáj ennie!

Az újjászületett ember nem tud ige nélkül meglenni! Ha valaki ige nélkül meg tud lenni, akkor azt mondom, hogy nem született újjá. Nem láthatja meg az Isten országát! A világ minden országát bejárhatja, föld körüli útra mehet, de az Isten országát nem fogja meglátni! Láthat itt nagyon sok szép csodát, de az Isten országát nem látja meg! Az újjászületett embernek rögtön vágyik a szíve az ígére, az olvasott ígére, a hallgatott ígére a gyülekezetben, mert innen látszik meg, hogy valaki újjászületett-e.

Az iratterjesztésünkben kapható Siklós Józsefnek „Az újszülött természetrajza” című könyve, aki nagyon szépen csokorba szedte az újszülött életjeleit. Mutatja-e az életjeleket, mert vannak bizonyos életjelek! Újjászületett emberként azt gondolhatnánk, hogy akkor nincs is semmi feladatunk, mert Isten újjászült bennünket. Dehogynem, itt kezdődik csak a feladatok sokasága! Péter apostol 1. levele végig erről beszél. Azzal kezdi, hogy újjászült minket élő reménységre. Mi következik ebből? Ilyenek: „Mint engedelmes gyermekek, ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek. Lelketeket az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek.”

A 2. és 3. fejezet ugyanerről szól. A 4. fejezet címe ez: „Intés az új életre, a testvéri szeretetre, a nyomorúságokban kitartó türelemre és az Úr akaratában való megnyugvásra.” Ebből láthatjuk, hogy mi az újszülött élet programja, hogyan kell berendezkednünk! Egy mondatban talán úgy lehetne összefoglalni, hogy mi a legfontosabb az újjászületett keresztyén ember életében: a legfontosabb, hogy növekedjen! A másik, amiről az apostol ír, hogy vissza ne essen, vissza ne csússzon: ne szabjátok magatokat előbbi kívánságaitokhoz, mert a régiek elmúltak, újjá lett minden! Vissza ne vedd a régi természeted tulajdonságait! Vigyázz! Harcolj! Kapaszkodj az Úrba, hogy erősen tartson téged! Ő ígéretet tett, hogy akit újjászült, fogja is tartani, mint anya a gyermekét. Úgy fogja gondozni, úgy fogja hordozni, úgy fogja táplálni, úgy fogja tisztába tenni, úgy fogja szeretni.

Tehát, aki újonnan született, új természetet kap. Világos látást, a mennyeiek tekintetében, a lelkiekhez való hajlandóságot, mert a lelki a lelket keresi, a testi a testet. Ha egy hitetlen ember egy új városba költözik, a világi dolgokat fogja keresni. Egy hívő ember mindig a hívők közösségét fogja keresni, hol gyűlnek össze imádkozni a hívők. Azért, mert ami testtől született, test az, ami lélektől született, lélek az.

Kedves testvérem, hadd fejezzem be azzal, hogy kívánod-e meglátni az Isten országát? Neked vajon Jézus most mit mondana? Azt mondaná: igen, te újjászületél, meg fogod látni az Isten országát, vagy pedig nem látod meg az Isten országát?

Ha vágyunk egy országba, hogy lássuk annak szépségét, csodáit, építészetét, kulturális örökségét vagy bármit, hát akkor nem vágyunk arra, hogy meglássuk az Isten országát, amiről az van kijelentve, hogy fül nem hallotta, szem nem látta, ember szíve meg se gondolta, amit Isten készített az őt szeretőknek? Hit által bemehet az ember az Isten országába! Ha semmit nem érünk el a hitünkkel ezen a földön..., de ez így nem igaz, mert a hit itt is megtart, és itt is nagy dolog! De ha csak ennyi lenne a hit, hogy bemehetsz az Isten országába, hogy amikor ezt a földi életet leéled, ami nem is olyan nagyon hosszú, mert tova tűnik, mintha repülnénk, de fenn van tartva a számodra egy haza! Fenn van tartva a menny!

Akik újjászülettek, azok boldogan mondhatják: már itt a menny fia vagyok, mert könnyörült rajtam! Az ilyen ember nem lesz gögössé, fennhéjázóvá, mert tudja: mi is e szerint éltünk, mi is így jártunk. Az a bűnöshöz le fog hajolni, a bűnösnek az evangélium üzenetét fogja mondani, mert tudja, hogy rajta is az segített. Őt is az támasztotta életre, ezért az élete állandó próbálkozás. Tovább adja az evangéliumot, a többit meg bízzuk a Szentlélekre, aki azt ígérte, hogy majd ő munkálkodik, cselekszik, és végbe is viszi. Légy hálás ezért, és te is valld, hogy újjászült minket élő reménységre, áldott az Isten! Mutasd meg háládat, az Úr iránti szeretetedet, és élj méltón ahhoz, hogy ő visszaadta neked azt az istenképűséget, amit Ádám és Éva elvesztett, de Jézus Krisztusban és őáltala odaadott mindent!

Hadd fejezzem be a 688. ének 6. versével, ahol ezt írja az énekíró: „Új teremtés vagy, vetkezd le a régit! Ördög, ha üldöz, e világ, ha rémít, Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, Véled az Úr van!” Gyakoroljuk ezt, testvéreim! Akik újjászülettek, azok ezt gyakorolhatják, akik pedig még nem születtek újjá, azoknak szükséges újonnan születniük!

Ámen.

Imádkozzunk!

Magasztal téged a mi szívünk, örökkévaló Atyánk, Istenünk, amiért megteremtetted a lehetőségét annak, hogy az ember újjászülessen. Köszönjük, hogy ezért a te igéd nemcsak szép szólamok sokasága, hanem valóság, kijelentett beszéded igazság, mert elküldted az Úr Jézus Krisztust, hogy váltságával, kereszthalálával és feltámadásával, haragod kiengesztelésével, megoltásával meg legyen a lehetősége annak, hogy az ige és a Szentlélek újjászüljön bennünket. Köszönjük, hogy ez rád nézve lehetséges Úr Jézus Krisztus, ahogy az apostol is vallást tett erről, Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által. Köszönjük, hogy az újjászületett ember boldogan vallja: Jézus értem is meghalt, az én bűneimet is odaszegezte a keresztfára. Ezért élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.

Köszönjük ezt az új természetet, amely már a te természeted Úr Jézus Krisztus, mert ha valakinek hit által élsz a szívében, az az új teremtés, az az igazi szent és igaz ember. Ezért kérünk téged, szülj újjá bennünket! Ha valaki nem született még újjá, érintsd meg igéddel, azzal a határozott felszólítással, hogy „újjá kell születned, ha meg akarod látni az Isten országát; ha nem akarsz kimaradni belőle!”

ELFELEJTETT HITIGAZSÁGAINK 2. ÚJJÁSZÜLETÉS

Kérünk, hirdettesd ennek evangéliumát, hogy van út a mennybe! Ez az út pedig te vagy, és aki hozzád jön, azt te nem küldöd el.

Hadd köszönjük meg neked, Urunk, hogy ilyen drága hitigazságaink vannak, amelyek tulajdonképpen nem tanok, hanem életté kell, hogy váljanak az életünkben! Amely megmutatkozik a kapcsolatainkban, a szeretetünkben, a lehajlásban, az irgalomban, ahogy az apostol olyan szépen leírta az akkori keresztyéneknek. Bocsásd meg, Urunk, ha sokszor nem látható rajtunk, hogy új teremtések vagyunk, mert előbújik a régi; amit pedig halálba adtunk már, de újból teret követel magának! Kérünk téged, könyörülj meg rajtuk, naponként hadd tudjunk hozzád térni és veled élni!

Imádkozunk hozzád, Urunk, betegeinkért, és köszönjük, hogy a héten is olyan kegyelmes voltál betegeinkhez a kórházban, átsegítettél műtéteken testvéreket. Hadd köszönjük meg neked, Urunk, hogy kezedbe tehetjük a gyászoló családokat! Vigasztald őket az örök evangéliummal! Kérünk téged, járass bennünket a te ösvényeden, a te utadon, hogy előre haladjunk, és vissza ne csússzunk a régi bűneinkbe, melyeket elhagytunk, és amelyektől megszabadítottál bennünket!

Áldd meg, Urunk, a gyülekezet kicsinyeit és nagyjait! Vezess bennünket, hú Pásztorunk, és vigyél a menny felé!

Ámen.

459. ének

1. Az Isten Bárányára Letésem bűnöm én,
És lelkem béke várja Ott a kereszt tövén.
A szívem mindenestül Az Úr elé viszem,
Megtisztul minden szennytül
A Jézus vériben, A Jézus vériben.

2. Megtörve és üresen Adom magam neki,
Hogy újjá ő teremtsen, Az úrt ő töltse ki.
Minden gondom, keservem Az Úrnak átadom,
Ő hordja minden terhem,
Eltörli bánatom, Eztörli bánatom.

3. Örök kőszálra állva A lelkem megpihen;
Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben.
Az ő nevét imádom Most mindenek felett;
Jézus az én királyom,
Imámra felelet, Imámra felelet.

4. Szeretnék lenni, mint ő, Alázatos, szelíd,
Követni híven, mint ő, Atyám parancsait.
Szeretnék lakni nála, Hol mennyei sereg
Dicső harmóniába'
Örök imát rebeg, Örök imát rebeg.